

כרטיס לדרבי תל-אביבי הגדול בין ה' פועל ומכבי תל-אביב.

כרטיס לדרבי תל-אביבי הגדול בין ה' פועל ומכבי תל-אביב.

בשבת האחרונה הצליח ספורטאי בודו, להכניס רוח רעננה לאחריה הקודרת בדרך כלל של הכדורגל המקומי. בוקה ה'78 של המשחק בין מכבי חיפה להפועל פתח תקוה נגח הפתח תקוה נחום סטלמן את הכדור לעבר שער היריב. זה עבר את השוער, נעצר על קו השער. הי שופט שדייק עד אז, אהרון שושני, הורה על המשכת המשחק.

לאחר סיומו (תוצאה: 0:0) אמרו הפתח תקוה, כי הכדור הגורלי עבר את קו הי שער. בכך לא הייתה כל הפתעה. שוער מכבי חיפה, יחזקאל גרשוני, נשאל גם הוא אם עבר הכדור את קו השער, ותשובתו היא שהפתעה. הוא אמר "כן". לגבי תוצאת המשחק אין דבריו משנים ולא כלום. יש גם ספק אם בכלל ראה גרשוני את הכדור כהלכה. אך עצם הנכונות להכיר בצידקת דברי היריב מהחה צעד קודי מה בכדורגל הישראלי.

מחירה של הזמנה

חבר ועדת הביקורת של ההתאחדות ל' כדורגל, משה מאירי, ניגש לתומו למשרד הכרטיסים התל-אביבי במה, ביקש לקנות

כרטיס לדרבי תל-אביבי הגדול בין ה' פועל ומכבי תל-אביב. רק כשהגיע לביתו הסתכל שנית בכרטיס. להפתעתו הרבה צויין עליו במפורש הזמנה — לא למכירה.

לדא ביקורת המפקד. כל אגודה בליגה הלאומית מקבלת 300 כרטיסים ל' אלה מההתאחדות, ואותם היא רשאית ל' הפיץ בין אוהדיה. מכיוון שחלק ממחיר הכרטיס הרגיל מגיע להתאחדות לכדורגל, הרי אם נמכר כרטיס-הזמנה כזה, אין ההתאחדות מקבלת את תמורתה.

אין כל ביקורת על מכירת כרטיסים אלה, ואיש אינו יודע לאן הולך הכסף ממכירתם. לרוע מזלה של אגודת הפועל תל-אביב קנה את הכרטיסים דווקא חבר ועדת הביקורת של ההתאחדות. כתוצאה מכך הוגדרה תלונה לועדת המשמעת של ההתאחדות, והפועל תל-אביב תאלץ עתה להסביר מדוע מכרה כרטיס-הזמנה. "אם מוכרים כרטיסים כאלה", הסביר איש ההתאחדות, "אפשר אחר-כך לתת כל מיני טובות הנאה לשחקנים, מבלי שהדבר יעבור תחת עינו הבוחנת של מבקר מועצת הפועלים".

שאלה אחרת המחכה עדיין לפתרונה: מה עולה בגורלם של אותם כרטיס-הזמנה הנקנים מאגודות אחרות, לאו דווקא על-ידי מבקרי ההתאחדות.

יינת. מחזיק כבר בערך 20 שנה). זה מוכיח שמה שישן הוא גם, בדרך כלל, טוב.

אנשי-מופת

למתנדבים בעם

איש אחד, אלחנן סמיט שמו, שמע ברדיו שיש בבית-שאן ילדה רעבה. אחר כך דובר על הסיבות לכך, אבל זה בכלל לא מעניין את אלחנן סמיט. אותו עניין דבר אחד: שבישראל, בשנת 1966, יש ילדים שלא אוכלים מספיק, והם — בוודאי לא אשמים בכך.

איש-מופת סמיט ארוחה חמה בבית-הספר

על חשבוננו הפרטי, ובהם הציע לייסד איר-גון מתנדבים ארצי, שיעזור לילדים אלה. הוא אף הציע לעזור בגיבולו בזמנו החופשי — כדי שלא יוצאו כספים על אדמיניסטרציה.

עודף ביורוקרטיה. ראשון המתנדב-בים היה בחור ישיבה מירושלים, החי מ' קיצבה חודשית של 25 לירות. הוא הציע, בעילום שם, לראוץ להונת ילד אחד. רבי-סרן בצה"ל התחייב לשלוח חמישים לירות ל' חודש. מכתבים רבים נוספים ממשיכים לז' רום אליו, לתיבת-דואר 20181, תל-אביב.

אך גופים פוליטיים, המציעים עזרה — מושבים ריקים. "לא ניתן להפלות ולעסק-גים מקצועיים לעשות הון פוליטי מסבל אנושי", הסביר סמיט. ובכלל, הוא מאשים את המפלגות בכך, שהילדים רעבים: "בכל שנות המשבר ש' עברו את הארץ לא היו ילדים שמפיהם נמ-נעה ארוחה חמה בבית-ספר. הסיבה איננה מחסור בכספים. רק מעודף ביורוקרטיה הגע-נו לכך שילדה תקום ותגיד, רעבה אני!".

הווי

● לעג לרש. בשלומי, עיירת הפיתוח מוכת האבטלה בגליל המערבי, נתקבל ב' בית-הספר העממי משלוח-ספרים של תורם אלמוני, שכלל במשלוח גם את הווי"ח של ועדה פרלמנטרית בריטית מיולי 1939 על מצב התזונה באימפריה.

● סרמין הנישואין. בחיפה נתבעה צעירה לזיון על הפרת הבטחת נשואין בסך 4000 ל"י, לפי הפירוט של 2460 ל"י מתנות; 300 ל"י בילוי בויסקוטקי; 240 ל"י הפסד ימי-עבודה ו-1000 ל"י צער ובושה. הסבירה כי אינה יכולה לקיים את הבטחתה מאחר וחברתה לא קיים את הבטח-תו הקודמת, והפסיק לעשן.

איפה הכוח, איפה?

המנהל הגברתן. עם השוער קדוש הסתכסך דהאן לראשונה. קדוש הודיע לו עוד לפני תחילת האימון, כי ברצונו לצאת לחופשה של חודש מהכדורגל.

אני עובד בבית מלאכה ליהלומים, הסביר, ובגלל הכדורגל אני מפסיד כסף. אני עצבני בגלל המצב הקשה של הקבר צה. אני לא יכול להתרכז". בשעת האימון עצמו הוא ביקש לעמוד בשער קבוצת מכבי רמת-גן, נגדה ערכו כדורגלני הכוח משחק אימון. הוא לא ספג שער ואנשי הכוח התעצבנו. קדוש החליט שמספיק לו, ופנה לרדת מהמגרש. בחור ההלבשה השיג אותו דהאן. מה שארע או נשמע בכל סביבת מגרש האימון של הכוח בני-ג'י. "אנחנו לא צריכים אותך יותר כאן", אמר המנהל לשחקן, "אתה יכול לעוף מכאן". מלא זעם עזב קדוש את המגרש.

אני עוד אשחק שבוע שבועיים בהכוח", אמר לאחר מכן, "עד שהם ימצאו שוער מילואים. אבל אחר-כך אני אעזוב. אם מתחכמים אלי כך כשהמצב בקבוצה קשה, צריכים אותי, מה יהיה יותר מאוחר, כאשר כבר לא יצטרכו אותי כל כך?".

השני שגורש מהאימון היה דן הפטל. הוא הסתכסך עם אפסנאי הקבוצה בשל זוג נעלי הכדורגל שלו, שלא היו יבשות עדיין מן הגשם. אלי דהאן עמד לצידו של האפסנאי, הודיע להפטל כי הוא גורם צרות, וכי הוא יכול ללכת. הכוכב הבלוזני של הקבוצה בעבר הלא-רחוק, גד צלניקר, החליף גם הוא כמה מילים הריפות עם המנהל מהיר-החיים, ולא הופיע אפילו לאימון ראשית השבוע.

הירידה התלולה של הכוח-מכבי רמת-גן הדהימה אפילו את אוהדיה ה' מושבעים. אמנם, מאז ומתמיד לא הצטיינה הקבוצה במיוחד, אך שחקניה היוו חטיבה מגובשת ומלוכדת, עובדה שעזרה להם להתגבר על חסרונותיהם בשטח הכדורגל. העונה התפרדה לפתע החבילה. סיסטוכים בין השחקנים הפכו לעניין שיגרתי. כמו תמיד החל הוג להסריח מהראש. במיקרה זה היו אלה הסיסכוכים התכופים בין חברי הנהלת הקבוצה (שלמה מינצ'ברג, אלי דהאן, ליאון גליה, שמואל שד' מי). אלה שכחו כי הם קיימים למען השד' קנים. הנושא העיקרי לחיכוחים בישיבות הנהלה היה מאז ומתמיד שמו של מי יוזכר לעיתים תכופות יותר בעיתונות. כאשר התפטר מתפקידו המאמן אדמונד שמילוביץ, הסביר כי לא זכה אפילו ל' תמיכה הקטנה ביותר מצד חברי הנהלה. חוסר אחריות מדהים גילתה אותה הנהלה כאשר הורתה בלבם הוויזיק של הכוח, אהרון קפיטולניק, לאמן את הקבוצה ב' מקומם של שמילוביץ.

קפ"י, שלא אימן עדיין אף קבוצה, נאיץ גם לשחק בקבוצה וגם לאמן אותה — הפקיד בלתי-אפשרי בדרך כלל. "כל קבר צה זקוקה לאדם המצד בשעת המשחק", הסביר אחד משחקני הכוח, "רק אנחנו, הם חושבים, יכולים לשחק בלי מאמן על הקו".

כ דורגן צעיר של הכוח, צבי ("צ"י קו) פרקש, הוזמן לשחק בנבחרת ה' נוער של ישראל. את ההזמנה לאימון ה' שני של הנבחרת כבר מסר לו מאמן ה' נוער רחבי רונבאום בעל-פה. הסיבה: הנהלת הכוח לא מסרה לידו את ההזמנה.

תקרית אחרת בה היה מעורב פרקש: ב' משחק קבוצתו נגד מכבי חיפה, באינטריון בלומפילד כיפו (תוצאה סופית: 0:1 לחי' פה), התפרץ כלפי השופט, ניסה לשכנע אותו להעניק בעיטת 11 לזכות הכוח. השופט הורה לפרקש לעזוב את המגרש. כשירד קיבל אלי דהאן את פניו במנה מחורשת של גערות: "אני עוד אתן לך גם כן עונש", אמר לו.

"זה היה רגע של עצבים", אמר לאחר מכן פרקש. "איך הוא לא הבין את זה? הרי הוא לפחות צריך ל' להתעצבן".

את אחת הסיבות לשלון הקבוצה רואים מנהליה בכך, שכמה מהכדור-רגלנים מבליים יתר על המידה בדיסקוטקים התל-אביביים הרבים. "אתם אינכם חיים חיים ספורטיביים", נהגו הם להטיח בפני השחקנים. אך אלה מצידם השיבו כי אינם מיקצוענים, וכי אי-אפשר לכלוא אותם ב' בתיהם בשל העובדה שהם כדורגלנים. אלי דהאן היה לוקח ללב דברים מסוג זה. באסיפת הקבוצה, לפני המשחק נגד מכבי תל-אביב (1:3 למכבי), הוא אמר ש' הוא מקדיש הרבה מזמנו ועצביו לקבוצה, וכי אם יתפוס מישו בשעת בילוי, ינקוט באמצעים חמורים ביותר נגדו.

כשלונם העיקרי של מנהלי הכוח היה בכך, שהם לא הצליחו ליצור הרגשה של אחד-כשביל-כולם-כשביל-אחד, שהיא כה הכרחית להצלחתה של קבוצת כדורגל. נוסף לכך הצטרפו, כרגיל, גם פגעים אחרים. שופטים הרחיקו את כדורגלני הכוח לעיתים קרובות מהמגרשים; שניים מהשד' קנים, גדעון שרר ואליהו מרמור, יצאו לארצות-הברית; רבים נפצעו או חלו. המהומה של היום החמישי האחרון הרי-אתה גם למנהלי הכוח עד להיכן הידרדרה קבוצתם. זאת אולי היתה גם הסיבה לכך, שהם הזדרזו להתחייב את ליאופולד שצ'אסיני, מאמן הקבוצה האוסטרית וואקר אינטברוק, המבקר בארץ, על חוזה לאימון הכוח. אלא שהוא יבוא לאמן את הכוח רק בעוד כחצי שנה. עדי אז הם יצטרכו לשחות לבד במצב העניינים הנוכחי קשה לראות כיצד יצליחו להחזיק את הראש מעל למים.

שהם עולים על המגרש אין הבדל גדול בינם לבין כל קבוצת ליגה לא-ר' מית אחרת. אך כשבוחנים אותם מקרוב, מתגלים כמה דברים תמומים. רק לפני שנתיים זכתה קבוצת הכוח-מכבי רמת-גן באליפות המדינה בכדורגל. העונה היא נמצאה לפתע במקום השלישי לפני האחרון בטבלת הליגה, כשהיא מגלה כדורגל עלוב ביותר במרבית משחקיה. ה' נצחון האחרון של כדורגלני הכוח הושג לפני 10 שבועות, נגד קבוצת מכבי חיפה (1:2). מאז הם לא הצליחו לזכות אפילו בשתי נקודות ליגה מלאות.

את העונה התחילה קבוצת הכוח תחת שרביטו של המאמן אדמונד שמילוביץ. לפני חודש עזב המאמן את הקבוצה, אמר שאינו רואה כל סיכויים להצליח. מאז נערכים האימונים על-ידי השחקן הוותיק אהרון ("קפ"י) קפיטולניק.

יום החמישי

לה משבר הקבוצה במלוא עונו. שלושה מבכירי השחקנים — גד צלניקר, מיכאל ("לופא") קדוש ודני הפטל — הורחקו על-ידי מנהל הקבוצה אלי דהאן. שלושתם עוררו באימון את רוגזו של

דהאן וקדוש עם אשתו בילוי בדיסקוטקים